

ÎN IARNĂ MIERLELE NU CÂNTĂ

În iarnă mierlele nu cântă
De frig, ori de tristețe, ori de dor
Și azi norii năvalnici mă-nfășor
Și sufletul de lacrimi se zvântă

Și-i liniște și gânduri mă frământă
Și în adâncuri sumbre mă cobor
Fără de margini și fără zăvor
Și negurile Tale mă-nspăimântă

Și din prăpăstii ori din slăvi cuvântă
Un cor de îngeri în preasfânt Sobor
Și toate-ncheieturile mă dor
De slava Ta când totul se-nveșmântă

Și frigul și tristețea, dor de Nuntă
În Paradis se-adună-n alb fuior
Și mă străpunge cutremurător
Suflarea Ta 'n albă țărână sfântă
